

hans egen Artikel — jeg skal ifølge den Respekt, jeg har for den højtærede Formands Afgørelse allerede for 14 Dage siden, ikke indlade mig paa at oplæse Citatet af Bladet —, vil han finde, at nu er netop hans Tunge og hans Tone en anden end den Gang.

K. M. Klausen: Jeg vil først tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Krigsminister angaaende Usse-rød Klædefabrik. Det, som jeg sagde om dette Spørgsmaal, var, at Arbejderne ved Usse-rød Klædefabrik tidligere havde faaet 8,000 Kr. i Tantieme. Men efter at Krigsminister Madsen havde foretaget sine Omposteringer af Fabrikens Budget, sank dennes Overskud ned til kun 35,000 Kr. Vi mente fra socialdemokratisk Side, at det var urimeligt, at Arbejderne derude skulde bære et Tab paa 4,500 Kr. paa Grund af de Omposteringer, Krigsminister Madsen fandt sig beføjet til at foretage, og stillede derfor til 2den Behandling af Finansloven Forslag om, at Tantiemen atter skulde sættes op til de 8,000 Kr., men dette Forslag blev forkastet. Nu glæder det os at kunne konstatere, at den højtærede Krigsminister dog har taget noget Hensyn til vort Forslag, og nu vil forbedre Arbejdernes Tantieme med 2,500 Kr. Men alligevel vil der mangle 2,000 Kr. i det Beløb, som Arbejderne tidligere have faaet udbetalt, og det forekommer mig at være haardt, at Arbejderne fremdeles skulde bære dette Tab, fordi Krigsminister Madsen har foretaget disse Omposteringer uden nogen Sinde at have faaet Rigsdagens Tilladelse dertil. Tantiemen bør derfor sættes op til det samme Beløb som tidligere.

Det er en reel Fordel, som den højtærede Krigsminister har ud af den Ompostering, som Krigsminister Madsen foretog, nemlig, at Fabrikens Nettooverskud gaar saa betydeligt ned, netop til Fordel for Militærudgifterne her i Landet. Det Beløb, der nu fragaar fra det tidligere Overskud, indvindes til Fordel for Militærudgifterne, saa at naar vi ville vide virkelig Besked om Militærudgifternes Stigning, maa vi medtage dette Beløb. Det findes ingen Steder i Regnskabet, men det fremkommer ved Krigsminister Madsens mærkelige Omposteringer. Jeg har opfordret den nuværende Krigsminister til atter at vende tilbage til den gamle Ordning, saa at Fabrikken kunde give Statskassen omtrent det Overskud, den har givet tidligere, men det har den højtærede Minister ikke villet, og jeg antager, at det er af den simple

Grund, at der herved kan indvindes for Militæretaten 50—60,000 Kr. og maaske endnu mere.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger angaaende det, som ganske særlig har Interesse ved denne Lejlighed, nemlig den af den højtærede Krigsminister foreslaaede Anmærkning. Den højtærede Krigsminister og den ærede Ordfører fremsatte det hele, som om det var smaat, ubetydeligt og uskyldigt altsammen, og ikke noget at gøre saa meget Væsen af. Det er en lille ubetydelig Ting, som man ikke skal bryde sig noget om. Ja, saaledes taler man næsten altid, naar Talen er om at indskrænke Rettigheder, som Befolkningen har. Det drejer sig her, synes jeg, om noget virkelig stort, om ikke mindre end at værne Bevillingsmyndigheden. Bevillingsmyndigheden kan misbruges, og det er den bleven flere Gange under Venstres Regering. Den blev f. Eks. misbrugt, den Gang vi bevilgede 5 Mill. Kr. til ny Kanoner, men det er et Misbrug, som man kommer over, det er Penge, som kun skulde udredes een Gang. Naar de ere betalte, kan Statskassen naturligvis overvinde det og komme til Kræfter igen. Men naar Talen er om at indskrænke Bevillingsmyndigheden, forekommer det mig, at det er et langt, langt større Misbrug, og at der langt mere er Grund til her at være iagtpaagivende, end hvor Talen kun drejer sig om en enkelt Bevilling. Her drejer det sig om at binde Folketinget for ikke mindre end 3 Aar, det vil sige, at det er ikke alene dette Ting, der nu sidder, der skal bindes, det vil ogsaa være det Folketing, der vil fremgaa af de ny Valg, der maa foretages, inden de 3 Aar ere udløbne. Er der noget Punkt, hvor Befolkningen har Ret til at kræve, at deres Repræsentanter staa fast, er det der, hvor Talen er om at indskrænke de Rettigheder, som Befolkningen har efter Grundloven. Men her skulde vi binde os for 3 Aar til en Afgørelse. Vi skulde ikke alene binde dette Tings Medlemmer, men ogsaa det Folketing, som vil fremgaa af det ny Valg. Spørgsmaalet er af saa stor Betydning, at det ikke vilde være for meget, om det blev forelagt Vælgerne, saa at de fik Lov at udtale sig om det, og det er min Overbevisning, at Vælgerne rundt i Landet vilde paa det bestemteste protestere imod, at Folketinget saaledes gik hen og indskrænkede sin Bevillingsmyndighed og bandt sig for et saadant Tidsrum.

Den højtærede Krigsminister udtalte